

RAMPZALIG

Terwijl er in de bioscoop al een rampenfilm draait over water in 2010 allemaal misging op het boorplatform *Deepwater Horizon* van de Britse oliemaatschappij BP, ging er bij de rechtbank wat mis voor beleggers.

De rechtbank Amsterdam heeft zich onbevoegd verklaard om te oordelen over schade die beleggers hebben geleden door misleiding van BP rond de olieramp in de Golf van Mexico, de grootste milieuramp in de Amerikaanse geschiedenis. Volgens de rechtbank had BP zich in haar communicatie

niet specifiek tot de Nederlandse beleggers gericht, waardoor er geen grond is om hier te procederen. De VEB daagde BP in april 2015 namens Nederlandse beleggers voor de rechter. Het is de enige Europese procedure in deze zaak. In Canada en de Verenigde Staten lopen wel meerdere procedures, voor het overgrote deel namens niet-Europese BP-aandeelhouders. De VEB gaat tegen de uitspraak in beroep, en is vol vertrouwen dat ook Europese beleggers hun recht kunnen halen in deze zaak. Zij zagen hun aandeel als gevolg van de ramp in 2010 namelijk bijna halveren.

– Column –

Het déjà vu van Deutsche Bank

Dat de Europese bankensector een bedreiging vormt voor de financiële stabiliteit, zoals het Internationaal Monetair Fonds beweert, is een open deur.

Steeds meer partijen roepen om vergaande hervormingen, variërend van (nog) hogere kapitaalbuffers en kortere balansen tot meer specialisatie.

Als geld lenen niks meer kost, wordt het lastig er nog iets aan te verdienen. Banken als Deutsche, de grootste geldlener van Duitsland, moeten een omslag zien te maken van een verdienmodel gebaseerd op het rentebedrijf naar een verdienmodel op basis van provisies. De winstgevendheid staat onder grote druk en de megaboete die de bank boven het hoofd hangt vanwege de betrokkenheid bij de verkoop van rommelhypotheken in de VS, kan de nekslag worden.

Elke bank in de wereld heeft wel iets met Deutsche uitstaan, waardoor je de bank zou kunnen zien als de grootste systeembank ter wereld. Op de balans staan relatief veel moeilijk te waarderen beleggingen. Deutsche heeft een derivatenblootstelling met een tegenwaarde die een veelvoud is van het Duitse nationale inkomen.

Het is voor de gemiddelde toezichthouder onmogelijk in te schatten welke risico's Deutsche Bank precies loopt. Dat zit

hem niet zozeer in die derivaten, maar vooral in beleggingen die onder 'Level 3' worden geschaald, waarin de complexe producten en de moeilijk inbare en illiquide leningen ('*distressed debt*') vallen. Deze post is nu goed voor bijna driekwart van het tier 1-vermogen, veel meer dan bij andere banken. Het doet een beetje aan Lehman denken, zei een analist. De sussende opmerkingen van politici en van topman John Cryan van Deutsche Bank doen mij ook aan 2008 denken, maar meer aan de periode voor het definitieve ineenstorten van Fortis.

De opeenvolgende schandalen, de late melding van die miljardenboete en de grote vraagtekens die bij bepaalde balansposten kunnen worden gezet, staan in schril contrast met het aanhoudende optimisme over de goede afloop bij Deutsche Bank. Het zou weleens het zoveelste geval van beleggersmisleiding in Europa kunnen zijn.

PAUL KOSTER
is directeur van de VEB